

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Magdalena Gałkowska

Protokolant st.sekr.sąd. Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2017 r. w Puławach

sprawy z powództwa H. M.

przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w K.

o wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

1. Zasądza od Gminnej Spółdzielni (...) w K. na rzecz H. M. kwotę 64.696,00 zł (sześćdziesiąt cztery tysiące sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 20 stycznia 2017r. do dnia zapłaty;
2. Zasądza od Gminnej Spółdzielni (...) w K. na rzecz H. M. kwotę 5.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. Wyrokowi w pkt 1. do kwoty 5.550,00 zł nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
4. Nakazuje ściągnąć od Gminnej Spółdzielni (...) w K. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Puławach) kwotę 3.234,80 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 marca 2017r. powód H. M. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej Gminnej Spółdzielni (...) w K. kwoty 64.696,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie tytułem wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy od 28 stycznia 2016r. do 19 stycznia 2017r.

Pozwana Gminna Spółdzielnia (...) w K. powództwa nie uznawała i wносиła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód H. M. w 2000 r. został powołany na stanowisko Prezesa Zarządu pozwanej Spółdzielni i w dniu 6 lipca 2000 r. zawarł z Gminną Spółdzielnią (...) w K., reprezentowaną przez Przewodniczącego Rady Nadzorczej, umowę o pracę na czas nieokreślony, na stanowisko prezesa Zarządu, w wymiarze czasu pracy pełnego etatu (bezsporne).

W dniu 20 stycznia 2016 r. Uchwałą Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni powód został odwołany z funkcji Prezesa Zarządu a w dniu 27 stycznia 2016r. powodowi wręczone zostało pismo sporządzone przez 2 członków zarządu zawierające oświadczenie o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 kp w trybie dyscyplinarnym (akta sprawy IVP 24/16). Powód odwołał się do tut. sądu od tej decyzji pozwanego pracodawcy o

rozwiązaniu z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia i ostatecznie wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 19 stycznia 2017r. w sprawie VII Pa 156/16, powód został przywrócony do pracy w pozwanej Gminnej Spółdzielni (...) w K. na poprzednie warunki pracy i płacy (akta sprawy IVP 24/16, ksero wyroku - k.5). W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy podniósł, iż swoje rozstrzygnięcie oparł na fakcie, że powód urodził się w dniu (...) i w dacie wręczenia jemu pisma zawierającego oświadczenie o rozwiązaniu z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 kp powód osiągnął wiek 63 lata i 8 miesięcy, a zatem na podstawie art. 39 kp jest on pracownikiem, którego stosunek pracy podlega szczególnej ochronie przed wypowiedzeniem, gdyż w dacie wręczenia mu pisma zawierającego oświadczenie o rozwiązaniu z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 kp powód osiągnął wiek 63 lat i 8 miesięcy, a zgodnie z art. 24 ust. 1 b pkt 14 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 roku (Dz.U. 2016, poz. 887 t.j.), wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie od dnia 1 kwietnia 1952 roku do dnia 30 czerwca 1952 roku wynosi co najmniej 66 lat i 6 miesięcy (uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie VII Pa 156/16 - akta sprawy IVP 24/16).

W piśmie z dnia 20 stycznia 2017r. powód zgłosił pozwanemu pracodawcy swoją gotowość do niezwłocznego podjęcia pracy w pozwanej Spółdzielni i od dnia 20 stycznia 2017r. pozwana Spółdzielnia wypłaca powodowi wynagrodzenie za pracę (bezsporne).

Za okres od dnia 28 stycznia 2016r. do dnia 19 stycznia 2017r. powód nie otrzymał od pozwanej Spółdzielni żadnego wynagrodzenia, w tym okresie nie pobierał też wynagrodzenia i zasiłku chorobowego (informacja z ZUS k.34).

W okresie od 17 września 2016r. do dnia 22 stycznia 2017r. powód pobierał zasiłek dla bezrobotnych (informacja - k.33).

W piśmie z dnia 27 lutego 2017r. powód wezwał pozwanego pracodawcę do zapłaty jemu kwoty 64.696,40 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy za okres od 27 stycznia 2016r. do 19 stycznia 2017r. (k.6).

Wynagrodzenie miesięczne powoda stanowiło przed 28 stycznia 2016r. i po 19 stycznia 2017r. kwotę 5.500,00 zł (k.36).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i aktach sprawy IVP 24/16, które to dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył co następuje:

Żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz od pozwanej Spółdzielni kwoty 64.696,40 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy za okres od 27 stycznia 2016r. do 19 stycznia 2017r., zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem jest, że prawomocne orzeczenie przywracające powoda do pracy w pozwanej Spółdzielni zapadło w dniu 19 stycznia 2017r. i następnego dnia powód zgłosił swoją gotowość do wykonywania pracy, a pozwana Spółdzielnia od dnia 20 stycznia 2017r. wypłacała powodowi wynagrodzenie za pracę; natomiast poza sporem jest, że pozwana Spółdzielnia nie wypłaciła powodowi wynagrodzenia za okres, gdy na skutek wadliwej, bo niezgodnej z prawem i nieuzasadnionej decyzji pracodawcy o rozwiązaniu z nim umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym pozostawał on bez pracy, czyli za okres od 27 stycznia 2016r. do 19 stycznia 2017r.

W ocenie sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, powinno obecnie być bezspornym i wprost wynikającym z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 19 stycznia 2017r. przywracającym powoda do pracy, iż powód w momencie, gdy podejmowano decyzję o rozwiązaniu z nim stosunku pracy w trybie art. 52§1 kp był pracownikiem, którego stosunek pracy z mocy art. 39 kp podlegał szczególnej ochronie przed wypowiedzeniem. Przepis ten odnosi się tylko do ochrony pracownika przed wypowiedzeniem, co oznacza, że pracodawca może wprawdzie rozwiązać z pracownikiem umowę o pracę bez wypowiedzenia z jego winy (z powodu ciężkiego i zawinionego naruszenia przez niego obowiązków pracowniczych - na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 KP) również w okresie ochronnym przewidzianym w art. 39 kp, ale w takim przypadku szczególna ochrona przed wypowiedzeniem

przysługująca pracownikowi na podstawie art. 39 kp ma znaczenie tylko w kontekście i na płaszczyźnie roszczeń, które przysługują pracownikowi z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy bez wypowiedzenia. Pracodawca podejmujący spór o przywrócenie do pracy z pracownikiem szczególnie chronionym powinien się liczyć z tym, że w przypadku przywrócenia do pracy będzie musiał zapłacić wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy.

Sąd Okręgowy w Lublinie w sprawie VII Pa156/16 przywracając powoda do pracy, art. 39 kp odniósł właśnie do roszczenia powoda tj. art. 56§2 w zw. z art. 45§2 i 3 kp. Zgodnie zaś z art. 57 § 1 kp, pracownikowi który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 3 miesiące i nie mniej niż za 1 miesiąc. W myśl zaś § 2 art. 57 kp, jeżeli umowę o pracę rozwiązano z pracownikiem, o którym mowa w art. 39 kp, wynagrodzenie przysługuje za cały czas pozostawania bez pracy.

Reasumując więc, wobec tego, że powód w terminie przewidzianym w art. 48 kp w zw. z art. 57§4 kp w dniu 20 stycznia 2017r. podjął w pozwanej Spółdzielni pracę w wyniku przywrócenia go do pracy wyrokiem sądowym, a jego stosunek pracy podlegał ochronie przewidzianej w art. 39 kp, to żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz od pozwanej Spółdzielni wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy - na podstawie art. 57§2 kp, jest uzasadnione.

Wobec tego sąd zasądził na rzecz powoda wynagrodzenie w wysokości stanowiącej sumę miesięcznych wynagrodzeń powoda, które by on uzyskał gdyby pracował tj. przyjmując iż wynagrodzenie miesięczne powoda stanowi kwotę 5.500,00 zł tj. kwotę którą powód otrzymywał przed rozwiązaniem z nim umowy o pracę i ostatecznie którą uzyskał on po powrocie do pracy wyniku wyroku przywracającego go do pracy. Podnieść należy, iż pobieranie przed powoda zasiłku dla bezrobotnych w okresie pozostawania bez pracy nie ma żadnego wpływu na zasadność żądania wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, bowiem zasiłek dla bezrobotnym jest świadczeniem przysługujące bezrobotnemu i powód – na skutek wadliwej decyzji pozwanego pracodawcy, był przecież w okresie po 28 stycznia 2016r. bezrobotnym.

Nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 477² §1 kpc.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98kpc, przy uwzględnieniu §9 ust1 pkt 2 w zw. z §2 pkt 6 i § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r, poz. 1800).

Nakazanie pozwanej Spółdzielni zwrotu nieuiszczonej opłaty od pozwu tj. kwoty 3.234,80 zł uzasadnia przepis art. 113 ust1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2016r. poz. 623).

--	--